

the Siren

ไซเรน

คน
ผู้หนึ่งมักโดน
กดดันอย่างลับๆ
ด้วยบทบาทที่ต้องแสดง
เขาต้องมีความรับผิดชอบ
ควบคุมสถานการณ์ได้ และมี
เหตุผลอยู่ตลอดเวลา ไซเรนเป็น
ต้นแบบสตรีในฝันสูงสุดของเพศชาย
เพราะมอบการปลดปล่อยอย่างสมบูรณ์
จากข้อจำกัดในชีวิตของเขา เมื่ออยู่กับ
เธอจะมีบรรยากาศตื่นเต้นและปลุกเร้า
ทางเพศเสมอ ผู้ชายจึงรู้สึกเหมือนได้ไปอยู่
ในอาณาจักรแห่งความพึงพอใจโดยไม่มี
อย่างอื่นเจือปน เธออันตราย และเมื่อไล่
ตามเธออย่างกระตือรือร้นก็เป็นโอกาสให้
ผู้ชายได้สลัดทิ้งการควบคุมตัวเองซึ่งเป็น
สิ่งที่พวกเขาอยากทำอยู่แล้ว ไซเรนคือ
ภาพมายา เธอล่อลวงผู้ชายด้วยการ
สร้างภาพลักษณ์และกิริยาท่าทางที่
เฉพาะเจาะจงขึ้นมา เมื่อเราอยู่ใน
โลกที่ผู้หญิงมักเขินอายเกินกว่า
จะสร้างภาพเช่นนั้น ก็จึงเรียนรู้
ที่จะควบคุมความปรารถนา
ของเพศชายด้วยการทำให้
จินตนาการของเขา
เป็นจริงขึ้นมา

ไซเรนแห่งความประทับใจ (The Spectacular Siren)

เมื่อ 48 ปีก่อนคริสตกาล ทอเลมีที่ 14 แห่งอียิปต์โค่นอำนาจและเนรเทศ คลีโอพัตราผู้เป็นทั้งพี่สาวและราชินีของตัวเองได้สำเร็จ พระองค์ป้องกันชายแดนของประเทศเพื่อไม่ให้พระนางกลับมาได้และเริ่มต้นการปกครองของตัวเอง ต่อมาในปีเดียวกันนั้นจูเลียส ซีซาร์ ก็มายังอเล็กซานเดรียเพื่อให้แน่ใจว่าอียิปต์ จะยังคงสวามิภักดิ์ต่อโรมแม้เกิดการแย่งอำนาจภายในประเทศก็ตาม

คืนหนึ่งซีซาร์กำลังประชุมกับบรรดานายพลของตัวเองในพระราชวัง อียิปต์เกี่ยวกับกลยุทธ์การรบ ตอนนั้นเองก็มีทหารยามคนหนึ่งเข้ามารายงานว่า พ่อค้าชาวกรีกมาเยือนพร้อมของขวัญล้ำค่าชิ้นใหญ่ที่นำมาให้ผู้นำชาวโรมัน ซีซาร์อยู่ในอารมณ์ที่อยากเล่นสนุกสักเล็กน้อยจึงอนุญาตให้พ่อค้าผู้นั้นเข้ามา ได้ ชายผู้นั้นจึงเข้ามาโดยแบกพรมผืนใหญ่ที่ม้วนเอาไว้บนบ่า เขาแกะเสื้อที่ผูก พรมเอาไว้แล้วสะบัดข้อมือเพื่อคลี่มันออก เผยให้เห็นคลีโอพัตราผู้อ่อนเยาว์ ซ่อนตัวอยู่ในม้วนพรม พระนางลุกขึ้นมาในสภาพที่สวมเสื้อผ้าน้อยชิ้นต่อหน้า ซีซาร์กับแขกของเขา รวากับวินัสสุดชื่นมาจากเกลียวคลื่น

ทุกคนตกตะลึงกับภาพของราชินีผู้อ่อนเยาว์งดงาม (ตอนนั้นพระนาง อายุเพียง 21 ปีเท่านั้น) ที่โผล่มาตรงหน้าพวกเขาอย่างไม่ทันตั้งตัวราวกับอยู่ใน ห้วงฝัน พวกเขาอึ้งกับความกล้าและลูกเล่นของพระนางที่ลอบมายังท่าเรือ ตอนกลางคืนโดยมีคนคุ้มกันแค่คนเดียว ยอมเสี่ยงทุกอย่างเพื่อลงมืออย่าง กล้าหาญ ไม่มีใครทิ้งเกินซีซาร์แล้ว นักเขียนชาวโรมันชื่อดิโอ แคลซิอุส เล่า ไว้ว่า “คลีโอพัตราอยู่ในช่วงวัยที่งดงามที่สุด พระนางมีเสียงอันไพเราะซึ่ง ร่ายมนตร์ใส่ทุกคนที่ได้ยิน นั่นคือเสน่ห์แห่งตัวตน และคำพูดของพระนางก็ ดึงดูดได้แม้แต่คนที่เกลียดสตรีผู้เยนชาที่สุดและใจแข็งที่สุด ซีซาร์ตกบ่วงเสน่ห์ หันทีที่ได้เห็นและได้ยินเสียงของพระนาง” คลีโอพัตราได้เป็นคนรักของซีซาร์ ในคืนนั้นเอง

ระหว่างนั้นเรือของเราที่อาศัย ลมแรงช่วยขับเคลื่อนก็ เข้าใกล้เกาะของไซเรนอย่าง รวดเร็ว แต่ตอนนี้ลมหยุดพัด แล้ว มีพลังบางอย่างทำให้ คลื่นสงบ และความเงียบ ที่แทบหายใจไม่ออกก็เข้า ปกคลุม คนของข้าลุกขึ้น จากที่นั่งแล้วเก็บใบเรือ ก่อนโยนมันใส่ท้องเรือ จากนั้นก็นั่งลงประจำที่พาย แล้ววาดพายไม้สนขัดเงา ลงในน้ำจนเกิดเป็นฟองขาว ขณะเดียวกันนั้นข้าก็หยิบ ขี่ผึ้งก้อนใหญ่ออกมา ไล่คาบ ตัดมันเป็นชิ้นเล็กๆ แล้ว นวดด้วยแรงนิ้วทั้งหมดที่มี ไม่นานขี้ผึ้งก็ยอมแพ้ให้กับ ความพยายามของข้าและ อ่อนนุ่มลง เพราะข้าได้รับ ความช่วยเหลือจากลำแสง ของดวงอาทิตย์อันยิ่งใหญ่ ข้าเดินไปหาคนของข้า ที่ละคนและใช้มันอุดหู พวกเขา จากนั้นพวกเขา ก็จับข้าเป็นนักโทษอยู่บนเรือ

ของตัวเองด้วยการมัดมือ
มัดเท้าเอาไว้ให้ขยับอยู่
ที่โคนเสากระโดงแล้วผูก
ปลายเชือกไว้ที่เสากระโดง
อีกที เมื่อพวกเขาทำเช่นนี้
เสร็จก็นั่งลงอีกครั้งแล้ว
จ้วงพายลงบนผืนน้ำสีเทา
อีกหน • เราเดินทางได้อย่าง
ราบรื่นและเพิ่งมองเห็นฝั่ง
ตอนที่พวกเขาเรียนรู้ตัวว่า
มีเรือลำหนึ่งกำลังแล่นเข้ามา
ใกล้อย่างรวดเร็ว พวกนาง
ก็เลยเปล่งเสียงขับร้อง
ออกมา • “เข้ามาใกล้เถิด”
พวกนางขับร้อง “โอติสซิอุส
ผู้เกรียงไกร บุปผาแห่ง
ความกล้าหาญ จงพาเรือ
ของท่านมาพักผ่อนเพื่อฟัง
เสียงของเรา ไม่มีชาวทะเล
คนใดแล่นเรือดำของพวกเรา
ผ่านจุดนี้ไปโดยไม่ฟังเสียง
หวานที่พร้องพรั่งจากริมฝีปาก
ของเรา...” • เสียงหวาน
ล่องลอยผ่านผิวน้ำมาหาข้า
และหัวใจของข้าก็เต็มไปด้วย
ความปรารถนาอยากฟัง
มันทำให้ข้าพยักหน้าและ
ขมวดคิ้วเป็นสัญญาณให้
คนเรือมาปล่อยข้าเป็นอิสระ

—โฮเมอร์, *The Odyssey*,
Book XII, แปลโดยอี.วี. ไร

เส้นที่แห่งการดำรงอยู่
[ของคลีโอพัตรา] นั้นยาก
จะต้านได้ อีกทั้งยังมี
แรงดึงดูดในตัวตนและ
การพูดของพระนาง
ร่วมกับพลังที่ไม่ธรรมดา
ของลักษณะที่พระนางเป็น
ซึ่งแผ่ออกมาในทุกคำพูด
และการกระทำ ส่งผลให้
ทุกคนที่เข้ามาข้องเกี่ยว
ต้องมนตร์ แคได้ยืมเสียง

ซีซาร์มีนางบำเรอมาแล้วนับไม่ถ้วนเพื่อคลายเครียดจากการทำศึกสงคราม
แต่เขาทอดทิ้งพวกนางอย่างรวดเร็วเสมอเพื่อกลับไปหาสิ่งที่เร้าอารมณ์ของเขา
ได้อย่างแท้จริง นั่นคือ เกมการเมือง ความท้าทายของสงคราม และโรงละคร
โรมัน ซีซาร์เคยเห็นสตรีพยายามทำทุกอย่างเพื่อสะกดใจเขา แต่คลีโอพัตรา
กลับไม่เหมือนใครที่เขาเคยเจอมาก่อน คือนางหนึ่งพระนางอาจบอกเขาว่าจะร่วมกัน
ฟื้นฟูความยิ่งใหญ่แบบอเล็กซานเดอร์มหาราชและปกครองโลกเหมือนเป็นเทพเจ้า
ได้อย่างไร วันถัดมาพระนางกลับสร้างความบันเทิงให้เขาด้วยการแต่งกายเป็น
เทพีไอซิสที่ล้อมรอบด้วยความหุหรรห่มั่งคั่งแห่งราชสำนัก คลีโอพัตราพาซีซาร์
เข้าสู่โลกแห่งความสำราญเหลวไหลที่สุดโดยแสดงตนเป็นตัวแทนความลึกลับ
ทรงเสน่ห์ของอียิปต์ ชีวิตของเขาที่กับพระนางเหมือนเกมที่ไม่มีสิ้นสุด ทำทายไม่ต่าง
จากเกมสงคราม เมื่อใดที่เขารู้สึกผ่อนคลายเมื่ออยู่กับพระนาง คลีโอพัตราก็จะ
เปลี่ยนเป็นเย็นชาและเกรี้ยวกราดจนเขาต้องหาวิธีมาปลอบโยนเอาใจ

ผ่านไปหลายสัปดาห์ ซีซาร์ก็หาทางกำจัดคู่แข่งของคลีโอพัตราได้ทั้งหมด
และหาข้ออ้างเพื่ออยู่ในอียิปต์ต่อ เมื่อถึงจุดหนึ่งพระนางยังพาเขาออกเดินทาง
ครั้งยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์ไปตามแม่น้ำไนล์ เรือที่ใช้ก็หุหรรห่มั่งคั่งจนจินตนาการ
สูงตระหง่านจากผิวน้ำถึง 54 ฟุต ทั้งยังมีหลายชั้นและมีวิหารเสนาหิมของเทพ
ไดโอนีซุสด้วย ซีซาร์เป็นชาวโรมันเพียงไม่กี่คนที่ได้ชมพระมิด ขณะเขาพักอยู่ใน
อียิปต์อย่างยาวนานห่างไกลจากบัลลังก์ในโรมนั้น ก็เกิดความวุ่นวายขึ้นมากมาย
ทั่วอาณาจักรโรมัน

เมื่อซีซาร์โดนสังหารเมื่อ 44 ปีก่อนคริสตกาล ผู้ที่ขึ้นมามีอำนาจแทนเขา
ก็คือคณะสามผู้นำ (Triumvirate) หนึ่งในนั้นคือมาร์ก แอนโทนี ทหารกล้าผู้รัก
ความสำราญและความงาม เขาคิดว่าตัวเองเปรียบเหมือนไดโอนีซุสแห่งโรม
ไม่กี่ปีต่อมาคณะแอนโทนีอยู่ในซีเรีย คลีโอพัตรา ก็เชิญเขาไปพบพระนางที่เมือง
ทาร์ซัสของอียิปต์ หลังจากพระนางปล่อยให้เขารอคอยแล้วก็มาปรากฏตัวได้อย่าง
น่าทึ่งไม่ต่างจากตอนที่พบซีซาร์ครั้งแรก เรือสีทองตระการตาที่มีใบเรือสีม่วง
ปรากฏบนแม่น้ำซีดนีส์ ฝีพายขับตามจังหวะดนตรีไพเราะเหนือจริง บนเรือมี
หญิงสาวงดงามผู้แต่งกายเหมือนนางไม้และตัวละครในตำนาน คลีโอพัตรา
นั่งอยู่บนผาตัดฟ้าโดยสวมบทบาทเป็นเทพีอะโฟรไดต์ รอบตัวพระนางคือคิวปิด
ผู้คอยพัดวี ผึ้งชนกักร้องเรียกพระนามของพระนาง

แอนโทนีรู้สึกถึงอารมณ์อันหลากหลายเช่นเดียวกับเหยื่อทุกคนของ
คลีโอพัตรา ความพึงพอใจแปลกใหม่ที่พระนางมอบให้นั้นด้านทานยากมาก แต่

เขายังอยากสยบพระนางด้วย อยากเอาชนะสตรีผู้หยิ่งผยองและดูจับต้องยาก
 ผู้นี้เพื่อพิสูจน์ความยิ่งใหญ่ของตัวเอง ดังนั้นเขาจึงอยู่ต่อ แล้วก็เหมือนชีซาร์ที่
 ค่อยๆ ตกอยู่ภายใต้มนตร์สะกดของพระนาง พระนางปรนเปรอเขาด้วยทุกอย่าง
 ที่เป็นจุดอ่อนของเจ้าตัว ไม่ว่าจะเป็นการพนัน งานเลี้ยงคึกคะนอง พิธีการเลิคนิ
 หรือสิ่งตระการตาน่าชม อ็อกตาวิอุสผู้เป็นสมาชิกอีกคนของคณะสามผู้นำ
 พยายามหาทางเรียกแอนโทนีกลับโรมจนถึงขั้นเสนอตัวหาภรรยาให้เขา นั่นคือ
 อ็อกตาเวียผู้เป็นพี่สาวของเขาเองและเป็นหญิงงามที่สุดคนหนึ่งในโรม
 อ็อกตาเวียขึ้นชื่อเรื่องคุณธรรมและความดีงาม เธอน่าจะทำให้แอนโทนีไม่กลับ
 ไปหา “โซเลนีอียิปต์” ผู้ที่อีก กลยุทธ์นี้ได้ผลอยู่ช่วงหนึ่ง แต่แอนโทนีลื
 คลีโอพัตราไม่ลงและกลับไปหาพระนางหลังจากผ่านไป 3 ปี คราวนี้เขาไม่กลับ
 มาอีกเลย เขากลายเป็นทาสของคลีโอพัตราอย่างแท้จริงและทำให้พระนาง
 มีอำนาจมหาศาล เขาถึงขั้นเปลี่ยนไปแต่งกายแบบอียิปต์และทำตามธรรมเนียม
 ของที่นั่นโดยละทิ้งวิถีแห่งโรม

มีภาพของคลีโอพัตราเหลือรอดอยู่เพียงภาพเดียว เป็นภาพใบหน้าด้านข้างที่
 เลื่อนรางบนเหรียญ แต่เรามีคำบรรยายเป็นบันทึกอยู่มากมาย พระนางมีใบหน้า
 ยาวเรียวและจมูกค่อนข้างแหลม เครื่องหน้าที่โดดเด่นคือดวงตาโตงดงาม แต่พล
 ล่อลวงของพระนางไม่ได้อยู่ที่หน้าตา อันที่จริงมีสตรีมากมายในอเล็กซานเดรีย
 ที่งดงามกว่าพระนาง สิ่งที่คลีโอพัตรามีเหนือกว่าหญิงอื่นคือความสามารถใน
 การดึงดูดใจชาย ในความเป็นจริงนั้นคลีโอพัตราไม่ได้โดดเด่นทางกายภาพและ
 ไร้อำนาจทางการเมือง แต่ทั้งชีซาร์กับแอนโทนีผู้กล้าหาญและชาญฉลาดกลับ
 มองข้ามจุดนั้น สิ่งที่พวกเขาเห็นคือสตรีผู้เปลี่ยนแปลงได้เสมอต่อหน้าพวกเขา
 นับเป็นความมหัศจรรย์ที่เกิดจากสตรีเพียงคนเดียว เครื่องแต่งกายและการ
 ประดับตกแต่งของพระนางเปลี่ยนไปทุกวัน แต่กลับทำให้ดูโดดเด่นเหมือน
 องค์เทพที่อยู่เสมอ เสียงของพระนางซึ่งมีบันทึกไว้ทั้งหมดนั้นเล่าว่ามีท่วงทำนอง
 ที่ไพเราะและทำให้มีเมามา ถ้อยคำอาจจะธรรมดาแต่เอ่ยออกมาอย่างอ่อนหวาน
 จนผู้ฟังจำไม่ได้ว่าพระนางกำลังพูดอะไรอยู่ พวกเขาจดจำได้เพียงว่าพระนาง
 พูดมันอย่างไร

คลีโอพัตราสร้างความบันเทิงอันหลากหลายอยู่เสมอ ทั้งในรูปของ
 บรรณาการ การละเล่นสงคราม การเดินทางท่องเที่ยว และการเสพสังวาส
 ในชุดเครื่องแต่งกายอันแตกต่าง ทุกอย่างมีกลิ่นอายของละครและมาพร้อม

ของพระนางก็น่ายินดีแล้ว
 มันเหมือนเครื่องดนตรี
 ที่มีสายมากมายและ
 ถ่ายทอดจากภาษาหนึ่ง
 ไปอีกภาษาหนึ่งได้

—ฟูลทรีค, *Makers of Rome*,
 แปลโดยเอียน สก็อตต์-คิลเวิร์ต

แรงดึงดูดอย่างฉับพลันของ
 บทเพลง เสียง หรือกลิ่น
 แรงดึงดูดของเสียดคำที่มี
 กลิ่นหอม...คนโบราณบอกว่า
 เสียดคำเป็นสัตว์ชนิดเดียวที่มี
 กลิ่นหอม มันใช้กลิ่นนี้ดึงดูด
 และจับเหยื่อ...แต่อะไร
 ในกลิ่นนั้นที่มีพลังล่อลวง...
 อะไรในบทเพลงของไซเรน
 ที่ล่อลวงเรา หรือในความงาม
 ของใบหน้า หรือในส่วนลึก
 ของหุบเหว...การล่อลวง
 เกิดขึ้นเมื่อสัญญาณและ
 ความหมายเลือนหายไป
 ดวงตาที่ล่อลวงนั้นไร้
 ความหมาย มันจบลงที่
 การมอง เช่นเดียวกับใบหน้า
 ซึ่งแต่งแต้มเครื่องสำอาง
 ก็จบลงที่รูปลักษณ์ล้วนๆ...
 กลิ่นของเสียดคำเป็นสารที่
 ไร้ความหมายเช่นกัน และ
 เสียดคำที่อยู่เบื้องหลังสารนั้น
 ก็ล่องหน เช่นเดียวกับผู้หญิง
 ที่อยู่ภายใต้เครื่องสำอาง
 ไซเรนเองก็ไม่ปรากฏตัว
 ให้เห็น มนตร์เสน่ห์อยู่ใน
 สิ่งที่ไม่จ้องเห็น

—ฌอง โปตริยาร์,
De la Séduction

เราทั้งกับการประทีนโฉม
ของสตรี \ ด้วยผิวนอกที่
เต็มไปด้วยทองคำและ
เครื่องประดับ \ สิ่งที่เราเห็น
มีเพียงน้อยนิดที่เป็นตัวตน
ของหญิงสาวผู้นั้น \
(เจ้าอาจถามว่า) แล้วเรา
จะเจอเป้าหมายแห่ง
แรงปรารถนาได้ที่ใด \
ท่ามกลางสิ่งมากมาย
เหล่านั้น \ ดวงตาของเรา
ถูกลวงล่อด้วยการอำพราง
อันชาญฉลาดของความรัก

—โอวิด, Cures for Love,
แปลโดยปีเตอร์ กรีน

พลังอันล้นเหลือ เมื่อถึงตอนที่ศีรษะของคุณเอนลงบนหมอนเคียงข้างพระนาง
จิตใจของคุณก็ยังคงหมุนตัวด้วยภาพระการตาและความฝัน ทันทันทีที่คุณคิดว่า
จับใจสตรีผู้ลึนโหลไม่ธรรมดาผู้นี้ได้แล้ว พระนางก็จะทำตัวห่างเหินหรือโกรธเคือง
นี่เป็นการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าพระนางเป็นผู้คุมเกมนี้ คุณไม่มีวันได้
ครอบครองคลีโอพัตราอย่างแท้จริง ทำได้เพียงบูชาพระนางเท่านั้น ด้วยเหตุนี้
สตรีผู้ถูกเนรเทศและมีชะตากรรมว่าจะต้องเสียชีวิตตั้งแต่อายุน้อยก็พลิก
สถานการณ์กลับมาได้จนปกครองอียิปต์อยู่นานเกือบ 20 ปี

เราได้เรียนรู้จากคลีโอพัตราว่าความงามไม่ใช่สิ่งที่สร้างไซเรน แต่เป็น
ความสามารถในการเล่นละครต่างหากที่ทำให้ผู้หญิงคนหนึ่งกลายเป็นสตรี
ในฝันของผู้ชาย ต่อให้ผู้หญิงดงามเพียงใดก็อาจโดนเบื่อในสักวัน ผู้ชาย
ปรารถนาความพึงพอใจที่แตกต่างและการผจญภัย ทั้งหมดที่ผู้หญิงต้องทำ
เพื่อพลิกสถานการณ์ก็คือสร้างภาพลวงตาว่าเธอมอบความหลากหลายและการ
ผจญภัยให้เขาได้ ผู้ชายถูกหลอกได้ง่ายดายด้วยสิ่งที่เห็น เขามีจุดอ่อนต่อภาพ
ที่ปรากฏตรงหน้า จงสร้างภาพลักษณ์ของไซเรนขึ้นมา (เสนอให้ทางเพศที่รุนแรง
ผสมผสานท่วงท่าอันสง่างามเหมือนกับการแสดง) แค่นั้นเขาก็ติดกับแล้ว เขา
จะไม่เบื่อคุณและไม่สละคุณทิ้ง จงหาอะไรมาทำให้เขาตื่นเตนอยู่เสมอ และ
อย่าปล่อยให้เขาเห็นตัวตนที่แท้จริงของคุณ จากนั้นเขาจะติดตามคุณไปจน
สุดหล้าฟ้าเขียว

ไซเรนหางีพสร (The Sex Siren)

นอร์มา จีน มอร์เทนสัน ผู้จะกลายเป็นมาริลิน มอนโร ในอนาคต เคยใช้ชีวิต
วัยเด็กในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าที่ลอสแอนเจลิส เธอต้องทำงานทั้งวันและไม่ได้
เล่นสนุกเลย เมื่อเข้าโรงเรียนก็กลายเป็นคนเก็บตัว แสบไม่เคยยิ้ม และมีความ
ฝันมากมาย วันหนึ่งตอนเธออายุได้ 13 ปีและกำลังแต่งตัวไปโรงเรียนก็
สังเกตเห็นว่าเสื้อสีขาวที่สถานเลี้ยงเด็กกำพร้ามอบให้ขาดเสียแล้ว เธอก็เลยต้อง
ขอยืมเสื้อสเวตเตอร์จากเด็กผู้หญิงที่อายุน้อยกว่าในบ้าน เสื้อตัวนั้นมีขนาดเล็ก
กว่าตัวเธอมาก อยู่ๆ วันนั้นพวกเด็กผู้ชายก็ดูเหมือนเข้ามาล้อมอยู่ทุกหนแห่ง

ที่เธอไป (เธอมีรูปร่างโดดเด่นตั้งแต่อายุน้อย) เธอเขียนไว้ในบันทึกประจำวันว่า “พวกเขาจึงเลื้อยเสวเตอร์ของฉันรวบรวมมันเป็นเหมืองทอง”

เรื่องที่เธอได้เรียนรู้ข้างเรียนง่ายแต่น่าตกใจ ก่อนหน้านั้นอร์มา จินเคยถูกนักเรียนคนอื่นเมินและถึงขั้นโดนล้อเลียนด้วยซ้ำ ตอนนั้นเธอรู้วิธีดึงดูดความสนใจและอำนาจแล้ว เพราะเธอเป็นคนที่ทะเยอทะยานมาก เธอเริ่มยิ้มมากขึ้น แต่งหน้า และเปลี่ยนการแต่งตัว ไม่นานเธอก็สังเกตเห็นบางอย่างที่น่าตกใจไม่แพ้กัน เธอทำให้เด็กผู้ชายตกหลุมรักเธอได้โดยไม่ต้องพูดหรือทำอะไรเลยด้วยซ้ำ “ผู้ที่ชื่นชอบฉันจะสื่อสารสิ่งเดียวกันในแบบที่แตกต่างกัน” เธอเขียนไว้ “พวกเขาบอกว่าเป็นความผิดของฉันที่ทำให้พวกเขาอยากจูบและกอดฉัน บางคนบอกว่ามันเป็นเพราะสายตาของฉันที่มองพวกเขา สายตาที่เต็มไปด้วยแรงปรารถนา บางคนบอกว่าเป็นเพราะเสียงของฉันที่ล่อลวงพวกเขา บางคนถึงขั้นบอกว่าฉันแผ่พลังงานบางอย่างที่ทำให้พวกเขาอมสมบ”

ไม่กี่ปีต่อมามาริลินก็พยายามเข้าวงการภาพยนตร์ ผู้อำนวยการสร้างก็บอกเธอแบบเดียวกัน ตัวตนของเธอมีสเน่ห์แต่ใบหน้ายังไม่สวยพอสำหรับภาพยนตร์ เธอได้เล่นบทตัวประกอบ และเมื่อปรากฏตัวบนจอภาพยนตร์ แม้เพียงไม่กี่วินาทีก็ทำให้ผู้ชายที่เห็นคลั่งไคล้และพากันส่งเสียงอื้ออึงในโรงภาพยนตร์ แต่ยังไม่มีใครเห็นประกายดารานี้ในตัวเธอเลย วันหนึ่งในปี 1949 มอนโรที่อายุเพียง 23 ปีและอาชีพนักแสดงยังไม่ก้าวหน้าไปไหนก็ได้พบใครบางคนที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง เขาบอกเธอว่าผู้อำนวยการสร้างคนหนึ่งกำลังหานักแสดงสำหรับภาพยนตร์เรื่องใหม่ชื่อกริซ มาร์กซ์ เรื่อง Love Happy เขาต้องการนักแสดงหญิงมารับบทดาวยั่วยุผมหงอกที่ต้องเดินผ่านกริซในแบบที่เจ้าตัวบอกว่า “ปลุกเร้าพลังทางเพศในวัยเด็กของฉันจนทำให้ฉันฉวยโอกาสได้” เธอหาทางจนได้เข้าร่วมการคัดเลือกนักแสดงและคิดทำเดินพิเศษขึ้นมา “นี่คือ เม เวสต์, เรต้า บารา และโบ ปิป ผสมรวมเป็นคนเดียว” กริซพูดหลังจากมองเธอเดินผ่านไป “เราถ่ายทำฉากนั้นในตอนเช้าวันรุ่งขึ้น” นี่คือการมาของทำเดินอันโด่งดังของมาริลิน เป็นท่าเดินที่ไม่เป็นธรรมชาติเลยสักนิด แต่นำเสนอส่วนผสมอันแปลกประหลาดของความไร้เดียงสากับเพศรสได้อย่างดี

ในช่วงไม่กี่ปีต่อมา มาริลินได้สอนตัวเองผ่านการลองผิดลองถูกเพื่อเพิ่มเสน่ห์ต่อเพศตรงข้าม เสียงของเธอดึงดูดใจมาโดยตลอด มันคือเสียงของเด็กสาว แต่มันมีข้อจำกัดเมื่อไปอยู่ในภาพยนตร์ จนกระทั่งใครบางคนสอนเธอให้พูดเสียงต่ำลง สร้างโทนเสียงแผ่วทุ้มที่กลายเป็นเอกลักษณ์ยั่วยุใจของเธอไปในที่สุด

เขากำลังต้อนรับผู้ศรัทธาบนเขาการ์การ์ซึ่งเป็นยอดสูงสุดของเทือกเขาไอดาตอนที่ฮอร์เมสผู้มากับเธอ, อาเธนา และอะโฟรไดต์ นำแอปเปิลทองคำมาให้พร้อมข้อความจากซุสว่า “ปารีส ในเมื่อเจ้ามีรูปโฉมอันงามพร้อมเช่นเดียวกับความฉลาดในเรื่องของหัวใจ ข้าจึงขอสิ่งให้เจ้าตัดสินว่าเทพองค์ใดมีรูปโฉมงดงามที่สุด” • “ก็ได้” ปารีสตอบใจ “แต่ก่อนอื่นข้าขอให้ผู้แพ้ไม่โกรธข้า ข้าเป็นเพียงมนุษย์ผู้หนึ่งที่อาจทำเรื่องผิดพลาดอันโง่เขลาที่สุดได้” • เทพทุกองค์รับปากว่าจะยอมรับคำตัดสินของเขา “จะให้ตัดสินตามที่เห็นตอนนี้” ปารีสถามฮอร์เมส “หรือควรเป็นตอนที่พวกนางเปลือยเปล่าเล่า” • “กฎของการแข่งขันคือให้เจ้าเป็นผู้ตัดสิน” ฮอร์เมสตอบพร้อมยิ้มมุมปาก • “ถ้าเช่นนั้นขอให้พวกนางถอดเสื้อผ้าออกได้หรือไม่” • ฮอร์เมสบอกเทพให้ทำเช่นนั้นและหันหลังให้อย่างสุภาพ • อะโฟรไดต์เตรียมตัวพร้อมอย่างรวดเร็วแต่อาเธนายืนยันให้พระนางถอดเข็มขัดวิเศษอันโด่งดังด้วย เพราะมันทำให้พระนางได้เปรียบอย่างยุติธรรมด้วยการทำให้ทุกคนหลงรักผู้คาดมันไว้ “ก็ได้” อะโฟรไดต์พูดอย่างไม่พอใจ “ข้าจะถอดเข็มขัด หากเจ้ายอมถอดหมวกเกราะ เจ้าดูพิลึกเมื่อไม่ใส่มัน” • “ทีนี้ถ้าเป็นไปได้ ข้าต้องตัดสินพวกท่านตามลำพัง”

ปารีสประกาศ... “เชิฏทางนี้
เทพีเฮรา! ขอให้เทพี
อีกสองพระองค์หลีกเลี่ยง
ให้เราสักครู่ได้หรือไม่” •
“จงพิจารณาข้าให้เกิด”
เฮราพูดขณะหมุนตัวข้าฯ
เผยให้เห็นรูปร่างอันน่าทึ่ง
“และจำไว้ว่าหากเจ้าตัดสินใจ
ให้ข้าคงามที่สุด ข้าจะทำให้
เจ้าได้เป็นเจ้าแห่งเอเชีย
ทั้งมวลและเป็นชายผู้ร่ำรวย
ที่สุดที่มีชีวิตอยู่” • “ข้าจะ
ไม่รับสินบนจากองค์เทพี...
เอละ ขอบคุณ ตอนนี้ข้าได้
เห็นทุกอย่างที่ต้องเห็นแล้ว
เชิฏได้เลยเทพีอาเธนา!” •
“เข้ามาแล้ว” อาเธนาพูด
ขณะที่มาข้างหน้าอย่าง
มุ่งมั่น “ฟังให้ดี ปารีส หาก
เจ้ามีสามัญสำนึกมากพอ
จะมอบรางวัลนี้ให้ข้า ข้าจะ
ทำให้เจ้าเป็นผู้ชนะในการ
ต่อสู้ทุกครั้ง เจ้าจะได้
เป็นทั้งชายผู้ร่ำรวยที่สุด
และฉลาดที่สุดในโลก” •
“ข้าเป็นแค่คนเลี้ยงสัตว์
ผู้ต่ำต้อย ไม่ใช่ทหาร”
ปารีสบอก... “แต่ข้าสัญญา
ว่าจะพิจารณาสิทธิของท่าน
ที่มีเหนือแอปเปิลลูกน้อยอย่าง
ยุติธรรม ตอนนี้เชิฏท่าน
สวมเสื้อผ้าและหมวกเกราะ
ได้แล้ว เทพีอะโฟรไดต์
พร้อมหรือยัง” • อะโฟรไดต์
เยื้องย่างมาหาเขา และ
ปารีสก็หน้าแดงเพราะ
พระนางเข้ามาใกล้จนเกือบ
แตะตัว • “ได้โปรดดูให้ดีๆ
อย่ามองข้ามอะไรทั้งสิ้น...
ว่าแต่ในทันทีที่ข้าเห็นเจ้า
ก็บอกตัวเองว่า ‘ไม่น่าเชื่อ
เลย นี่คือชายหนุ่มรูปงาม
ที่สุดในฟรีเจีย! เหตุใดเขา
จึงมาเสียเวลาอยู่ในป่าเขา

นี่คือส่วนผสมของเสียงเด็กสาวกับเสียงยั่ววนของหญิงสาว มาริลินจะอยู่
หน้ากระจกนานหลายชั่วโมงก่อนปรากฏตัวในฉากหรือแม้แต่ก่อนไปงานเลี้ยง
คนส่วนใหญ่คิดว่าเป็นเพราะเธอหลงตัวเอง หลงรักในรูปลักษณ์ภายนอกของ
ตัวเอง แต่ความจริงภาพลักษณ์ของเธอเป็นสิ่งที่ต้องสร้างสรรค์นานหลายชั่วโมง
มาริลินศึกษาและฝึกฝนศาสตร์แห่งการแต่งหน้าอยู่นานหลายปี ทั้งเสียงพูด
ท่าเดิน โบหน้า และท่าทางของเธอล้วนเป็นสิ่งที่สร้างขึ้น มันเป็นการแสดงอย่าง
หนึ่ง ตอนที่เธอโด่งดังสุดขีดก็เคยหาความบันเทิงให้ตัวเองด้วยการเข้าไปในบาร์
ที่นครนิวยอร์กโดยไม่แต่งหน้าหรือสวมเสื้อผ้าเลิศจุ เธอตื่นเต้นเมื่อไม่มีใคร
จำเธอได้เลย

สุดท้ายความสำเร็จก็มาหาเธอจนได้ แต่มันมาพร้อมบางอย่างที่ทำให้
เธอรำคาญใจในส่วนลึก สตูดิโอต่างๆ ให้เธอสวมบทบาทเป็นดาราผู้ฉมกของ
เท่านั้น เธออยากได้บทที่หลากหลาย แต่ไม่มีใครยอมให้เธอรับบทเหล่านั้นอย่าง
จริงจัง ต่อให้เธอพยายามลดลักษณะไฮเรนที่สร้างขึ้นมาก็แค่ไหนก็ตาม วันหนึ่ง
ขณะเธอกำลังซ้อมบทในฉากหนึ่งของละครเรื่อง *The Cherry Orchard* ครูสอน
การแสดงของเธอที่ชื่อไมเคิล เซโคฟ ก็ถามเธอว่า “เธอคิดเรื่องเซ็กส์อยู่หรือเปล่า
ตอนเราเล่นฉากเมื่อกี้” เมื่อเธอตอบปฏิเสธ เขาก็พูดต่อว่า “ตลอดการแสดง
ในฉากนั้น ฉันได้รับพลังทางเพศที่แผ่ออกมาจากตัวเธอตลอดเลย รวกับเธอ
เป็นผู้หญิงที่กำลังตกอยู่ในห้วงเสนาหา...ฉันเข้าใจปัญหาของเธอกับสตูดิโอแล้ว
ละมาริลิน เธอเป็นผู้หญิงที่แผ่กลิ่นอายของเซ็กส์ออกมาไม่ว่าจะทำอะไรหรือคิด
อะไรอยู่ก็ตาม คนทั้งโลกตอบสนองต่อพลังที่เธอแผ่ออกมาแล้ว มันส่งออกไป
ทางจอภาพยนตร์เมื่อเธอปรากฏตัวบนนั้น”

มาริลิน มอนโร ชอบที่ร่างกายของเธอทำให้เกิดปฏิกิริยากับผู้ชาย เธอปรับแต่ง
รูปลักษณ์ของตัวเองราวกับเป็นเครื่องดนตรี ทำให้ตัวเธออบอวลไปด้วยกลิ่นอาย
แห่งเพศรสและมีภาพลักษณ์ที่เลิศจนเหลือเชื่อจริง ผู้หญิงอื่นรู้จักลูกเล่นมากมาย
ในการเพิ่มความเซ็กซีให้ตัวเอง แต่สิ่งที่แบ่งแยกมาริลินออกจากคนเหล่านั้นคือ
องค์ประกอบที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว ภูมิหลังของเธอทำให้เธอขาดบางอย่างที่สำคัญ
ในชีวิต นั่นคือ ความรัก ความต้องการในส่วนลึกที่สุดของเธอคืออยากเป็นที่รัก
และเป็นที่พึงปรารถนาของผู้อื่น เรื่องนี้ทำให้เธอดูอ่อนไหวอยู่เสมอ รวกับ
เด็กหญิงตัวน้อยผู้ต้องการการปกป้องดูแล เธอแสดงออกถึงความต้องการ
ความรักต่อหน้ากล้อง มันเกิดขึ้นโดยไม่ต้องพยายาม เพราะมาจากตัวตนจริง

ภายในที่อยู่ลึกลงไป สีหน้าและท่าทางที่เธอไม่ได้ตั้งใจปลุกเร้าความปรารถนา กลับส่งผลกระทบเป็นเท่าตัวเพราะมันเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว ความบริสุทธิ์ของมันคือ สิ่งที่ทำให้ผู้ชายตื่นเต้น

ไซเรนแห่งเพทรสลงมือรวดเร็วและฉับพลันทันทียิ่งกว่าไซเรนแห่งความประทับใจ เธอคือตัวแทนแห่งเซ็กซ์และแรงปรารถนาจึงไม่สนใจจะมีอิทธิพลต่อประสาทสัมผัสภายนอกหรือสร้างฉากที่เหมือนละครขึ้นมา เธอไม่เคยสละเวลาไปทู่เมหรือทำภารกิจใดๆ รวบรวมว่าใช้ชีวิตอยู่เพื่อความพึงพอใจและดูเหมือนว่าอยู่เสมอ สิ่งที่แบ่งแยกไซเรนแห่งเพทรสออกจากนางบำเรอหรือโสเภณีคือ แรงมุมแห่งความไร้เดียงสาและความอ่อนไหว ส่วนผสมนี้สร้างความพึงพอใจให้อย่างเปี่ยมล้น มันมอบภาพลวงตาชั้นดีให้เพศชายว่าเขาคือผู้ปกป้อง เป็นตัวแทนของพ่อ ทั้งที่ความจริงแล้วไซเรนแห่งเพทรสต่างหากที่เป็นผู้ควบคุมแรงขับเคลื่อน

ผู้หญิงไม่ต้องเกิดมาพร้อมคุณสมบัติแบบมาริลิน มอนโร ก็สวมบทบาทไซเรนแห่งเพทรสได้ องค์ประกอบทางกายภาพส่วนใหญ่เป็นแค่สิ่งที่สร้างขึ้น กุญแจสำคัญคือบรรยากาศความไร้เดียงสาเหมือนนักเรียนหญิง ในขณะที่ส่วนหนึ่งของคุณดูเหมือนกำลังร่ำร้องหาเซ็กซ์ อีกส่วนกลับเอียงอายอ่อนต่อโลก รวบรวมคุณไม่เข้าใจอิทธิพลที่ตัวเองมี ทั้งท่าเดินของคุณ เสียงพูดของคุณ และท่าทางของคุณต้องกำกวมอย่างน่ามอง คุณเป็นทั้งผู้หญิงที่เจนจัดน่าพึงปรารถนา และเป็นสาวน้อยไร้เดียงสาไปพร้อมกัน

ต่อไปท่านจะได้เจอกับไซเรน ผู้ทำให้ชายทุกคนที่เข้าใกล้ต้องมนตร์...

ไซเรนร่ายมนตร์ใส่พวกเขาผ่านเสียงเพลงที่ซบร้อง เหล่าไซเรนพากันนั่งอยู่บนทุ่งที่มีโครงกระดูกฟุกร่อนของผู้ชายกองสูง บางครั้งยังมีผิวหนังเหี่ยวแห้งห้อยจากกระดูกเหล่านั้นด้วย

—เซอร์ซิบอกโอดิสซียัส, *The Odyssey*, Book XII

เพื่อต้อนรับคู่สัวโง่เขลา
เหล่านี้เล่า' ทำให้เป็นเช่นนั้น
เล่าปารีส ทำไมไม่ย้ายไปอยู่
ในเมืองและใช้ชีวิตแบบ
มีอารยะเล่า เจ้าจะสูญเสีย
อะไรหากได้แต่งงานกับ
คนอย่างเฮเลนแห่งสปาร์ตา
ผู้งดงามเทียบเท่าข้า อีกทั้ง
ยังเปี่ยมแรงปรารถนาไม่ต่าง
กัน...ข้าขอแนะนำให้เจ้า
ท่องเที่ยวไปทั่วกรีซโดยมี
อิธอสบุตรของข้าเป็น
ผู้นำทาง เมื่อเจ้าไปถึง
สปาร์ตาแล้ว ข้ากับเขา
จะทำให้เฮเลนตกหลุมรักเจ้า
อย่างปักใจ" • "ท่านสาบาน
ได้ไหมว่าจะทำเช่นนั้น"
ปารีสถามอย่างตื่นเต้น
• อะโพรไดต์กล่าวสาบาน
อย่างจริงจัง แล้วปารีสก็มอบ
แอปเปิลทองคำให้พระนาง
โดยไม่คิดทบทวนอีก

—โรเบิร์ต เกรฟส์,
The Greek Myths, Volume I

2

Create a False Sense of Security— Approach Indirectly

สร้างความรู้สึกลอดภัยจอมปลอม เข้าหาทางอ้อม

หากคุณทำตัว
ตรงไปตรงมาตั้งแต่แรก ก็เสี่ยง
ทำให้เกิดการต่อต้านที่จะไม่มีวันหายไป
ช่วงแรกคุณต้องไม่แสดงออกว่าเป็นนักล่อลวง
การล่อลวงควรทำจากมุมข้าง ไม่ใช่มุมตรง เพื่อ
ให้เป้าหมายค่อยๆ รับรู้ถึงตัวตนของคุณอย่างเชื่องช้า
จงเข้าไปอยู่ในบริบทแวดล้อมของเป้าหมาย เข้าหาพวกเขา
ผ่านบุคคลที่สาม หรือเข้าไปผูกมิตรเหมือนคนทั่วไป จากนั้น
ค่อยๆ เปลี่ยนจากเพื่อนเป็นคนรัก วางแผนให้เกิดการพบเจอ
“โดยบังเอิญ” เป็นครั้งคราว ราวกับคุณและเป้าหมายของคุณมา
เจอกันเพราะโชคชะตาฟ้าลิขิต ไม่มีอะไรล่อลวงใจได้ยิ่งกว่าความรู้สึกลอดภัย
ถึงพรหมลิขิตแล้ว จงล่อเป้าหมายให้รู้สึกปลอดภัยก่อนแล้วค่อยจู่โจม

จากเพื่อนสู่คนรัก (Friend to Lover)

อาาน มารี หลุยส์ ออร์เลอ็อง ดัชเชสแห่งมงต์ปองซีเยร์ ผู้เป็นที่รู้จักในฝรั่งเศสสมัยศตวรรษที่ 17 ว่าลา กรองด์ มาดมัวแซล เป็นคนที่ไม่รู้จักความรักเลยในชีวิตแม่ของเธอเสียชีวิตตั้งแต่เธอยังเด็ก พ่อก็แต่งงานใหม่แล้วไม่สนใจเธอ เธอมาจากตระกูลยิ่งใหญ่ที่สุดในยุโรป ปู่คือพระเจ้าเฮนรีที่ 4 และลูกพี่ลูกน้องก็คือว่าที่พระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ตอนเธอยังเล็กก็เคยมีกรจับคู่ให้เธอกับหลายๆ คนรวมถึงกษัตริย์มายแห่งสเปน พระโอรสของจักรพรรดิแห่งอาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ และแม้แต่ลูกพี่ลูกน้องที่จะได้ขึ้นครองราชย์ในอนาคตด้วย แต่ทั้งหมดนั้นเป็นไปเพื่อเหตุผลทางการเมือง หรือเพราะทรัพย์สินมหาศาลของครอบครัว เธอไม่มีใครสนใจเกี่ยวพาราสีเธอ เธอแทบไม่เคยเจอใครที่หลงใหลในตัวตนของเธอเลย สถานการณ์ยิ่งแย่ลงไปอีกเมื่อลา กรองด์ มาดมัวแซล เป็นคนมีอุดมการณ์ผู้เชื่อมั่นในคุณค่าของคุณธรรม ไม่ว่าจะเป็นความกล้าหาญ ความซื่อสัตย์ หรือความดีงาม เธอเกลียดนักวางแผนผู้มาเกี่ยวเธอด้วยเจตนาไม่บริสุทธิ์ ใครเล่าจะเข้าใจได้ เธอมีเหตุผลให้ชิงชังพวกเขาทีละคนสองคน สุดท้ายก็ดูเหมือนเธอคงต้องอยู่เป็นโสด

ในเดือนเมษายนปี 1669 ลา กรองด์ มาดมัวแซล ที่ตอนนั้นอายุ 42 ปี ได้เจอชายผู้แปลกประหลาดที่สุดคนหนึ่งในราชสำนัก เขาชื่อมารี อันโตนิโน เปกิลอง ซึ่งต่อมารู้จักกันในชื่อดยุกแห่งโลเชิง มารีก็วัย 36 ปีผู้นี้เป็นคนโปรดของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 และเป็นทหารกล้าผู้มีไหวพริบเฉียบแหลม เขายังเป็นดอนฆวนผู้รักษาไม่หายด้วย แม้เขาตัวเตี้ยและไม่หล่อเหลาเอาเสียเลยก็ตาม ท่าทางที่ไม่สละสลวยและความสามารถทางทหารกลับทำให้เขามีเสน่ห์เกินด้านในสายตาสตรี ลา กรองด์ มาดมัวแซล สังเกตเห็นเขามานานหลายปีแล้ว และชื่นชมความสง่างามกับความกล้าหาญของเขา แต่เธอเพิ่งมีโอกาสได้คุยกับเขาในปี 1669 นี้เอง แม้เป็นบทสนทนาสั้นๆ ก็ตาม เธอรู้ถึงกิตติศัพท์ของเขาในเรื่อง

สตรีมากมายชื่นชอบสิ่งที่ยากจะเชื่อว่า \ และเกลียดสิ่งที่ได้มาง่ายดาย ดังนั้นจึงเล่นตัวเสียบ้าง \ พยายามความเบื่อหน่าย และอย่าให้คำขอ \ ฟังดูมันใจจนเกินไปว่า จะได้ครอบครองพวกนางจงอำพรางสัมพันธ์รัก \ ด้วยมิตรภาพ ข้าเคยเห็นคนหัวดีสุดขีด \ โดนหลอกมาแล้วด้วยวิธีนี้ จนเปลี่ยนจากเพื่อนมาเป็นคนรัก

—โอวิด, *The Art of Love*, แปลโดยปีเตอร์ กรีน

ผมไม่เคยเรียกเธอตาม
ท้องถนน หรืออาจตกท้าย
แต่ไม่เข้าใกล้ ผมพยายาม
เว้นระยะห่างเสมอ
บางทีการที่เราเจอกันบ่อยๆ
อาจเป็นเรื่องสะกดตา
สำหรับเธอ บางทีเธออาจ
เห็นดาวเคราะห์ดวงใหม่
ที่เส้นขอบฟ้า และรู้สึกว่า
เส้นทางโคจรของมันเข้ามา
ใกล้เธออยู่เรื่อยในแบบที่
น่าสงสัยและระบือจนจิตใจ
แต่เธอไม่รู้ถึงกฎที่อยู่
เบื้องหลังการเคลื่อนไหวนี้
...ก่อนผมจะเริ่มลงมือ ก็ต้อง
ทำความเข้าใจกับเธอ
และภาวะจิตใจทั้งหมด
ของเธอก่อน

—เซอร์เอน เคียร์เกออร์,
The Seducer's Diary,
แปลโดยโฮเวิร์ด วี. ฮิง
และเอ็ดนา เอช. ฮิง

พอเขาพูดจบ วัวหนุ่มที่
ถูกต้อนจากทุ่งหญ้าบนภูเขา
ก็ออดังไปยังชายหาด
ตามคำสั่งของโจฟ พวกมัน
มุ่งไปยังพื้นที่ทรายตรงที่
พระธิดา [ยูโรปา] ของ
กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่เคยเล่นกับ
เด็กสาวแห่งเมืองไทรฟ์เป็น
สหายของนาง • ...พระธิดา
และผู้ปกครองของเหล่า
เทพเจ้าอมตะทั้งคณา
ของพระองค์ พระองค์
ผู้ถือสายฟ้าสามแฉกที่มี
เปลวเพลิงล้อมรอบ ผู้ที่แค่
พยักหน้าก็ทำให้เอกภพ
สั่นสะเทือน ได้ปลอมตัวเป็น
วัวหนุ่มตัวหนึ่ง แล้วเข้าไป
ปะปนอยู่กับวัวหนุ่มตัวอื่น
เข้าไปร่วมส่งเสียงร้องและ
เดินไปมาบนผืนหญ้า

ผู้หญิง แต่ก็ยังรู้สึกว่าเขาไม่เสน่ห้อยู่ดี ไม่กี่วันต่อมาพวกเขาเจอกันอีกครั้ง
คราวนี้บทสนทนายาวขึ้นและโลเซิงก็แสดงออกให้เห็นว่าเขาฉลาดกว่าที่เธอคิด
ทั้งสองคุยกันถึงนักเขียนบทละครชื่อคอร์เนลล์ (ที่เธอชอบ) คุยเรื่องความเป็น
วีรบุรุษและหัวข้อตึงมาอื่นๆ ตอนนี้ทั้งสองคนเจอกันบ่อยขึ้นมากจนกลายเป็น
เพื่อนกันในที่สุด อาน มารี ตั้งข้อสังเกตในบันทึกประจำวันว่าบทสนทนากับ
โลเซิงตอนเจอกันถือเป็นเหตุการณ์เด่นประจำวัน เมื่อใดที่เขาไม่ไปเยือน
ราชสำนักก็ทำให้เธอคิดถึง แน่หนอนว่าการเจอกันของทั้งคู่เกิดขึ้นบ่อยเกินกว่า
จะเป็นเหตุบังเอิญสำหรับคนอย่างเขา แต่เขาก็ทำท่าแปลกใจทุกครั้งที่เจอเธอ
ในขณะเดียวกันเธอก็จดบันทึกไว้ว่าตัวเองรู้สึกไม่สบายใจ มันคืออารมณ์
ประหลาดที่ตีบคลานเข้ามาในใจโดยที่เธอไม่รู้ว่าเป็นเพราะอะไร

เวลาผ่านไป ลา กรองด์ มาดมัวแซล ต้องจากปารีสไปหนึ่งหรือสอง
สัปดาห์ ทันใดนั้นโลเซิงก็เข้ามาหาเธอโดยไม่บอกกล่าวล่วงหน้าและอ่อยคำขอ
เปี่ยมอารมณ์ให้ตัวเองได้เป็นคนสนิทของเธอ เขาขอเป็นเพื่อนแสนดีผู้จะทำ
ภารกิจต่างๆ ให้ขณะที่เธอไม่อยู่ เขาเป็นคนมีวาทศิลป์และแสดงออกอย่าง
เปี่ยมคุณธรรม แต่ความหมายแท้จริงของเขาคืออะไรกันแน่ ในบันทึกประจำวัน
ของอาน มารี ระบุว่าเธอได้เผชิญหน้ากับอารมณ์ที่ปั่นป่วนอยู่ภายในนับตั้งแต่
ได้เจอเขาครั้งแรก “ข้าบอกตัวเองว่าไม่ใช่แค่การรำพึงรำพันไร้แก่นสาร ต้องมี
ตัวการที่ทำให้เกิดอารมณ์ทั้งหมดนี้ และข้าก็นึกไม่ออกว่าเป็นใคร... สุดท้าย
หลังจากกลัดกลุ้มอยู่นานหลายวัน ข้าก็รู้ว่าคือเอ็ม. เดอ โลเซิง ซึ่งเป็นคนที่
ข้ารัก เขานี้เองคือคนที่เข้ามาในหัวใจของข้าและยึดครองมันไว้ได้”

เมื่อได้รู้ถึงแหล่งที่มาของความรู้สึกเหล่านั้นแล้ว ลา กรองด์ มาดมัวแซล
ก็ทำตัวตรงไปตรงมามากขึ้น หากโลเซิงอยากเป็นคนสนิทของเธอ เธอก็อาจพูด
กับเขาถึงการแต่งงานและการจับคู่ที่ยังมีคนเสนอให้เธอ หัวข้อนี้อาจเปิดโอกาส
ให้เขาได้แสดงความรู้สึกออกมา บางทีเขาอาจเผยความหึงหวง น่าเสียดยตี
ดูเหมือนโลเซิงมองข้ามเงื่อนไขเหล่านั้นไป เขากลับถามเธอว่าทำไมถึงคิดเรื่อง
การแต่งงานในเมื่อเธอก็มีความสุขดี อีกอย่างคือใครเล่าจะคู่ควรกับเธอ
สถานการณ์เช่นนี้ดำเนินต่อไปหลายสัปดาห์ เธอไม่อาจดึงความรู้สึกส่วนตัว
ของเขาส่งออกได้เลย เธอเข้าใจเขาในแง่หนึ่งว่าเพราะมีความแตกต่างด้านชนชั้น
ในสังคม (เธอสูงส่งกว่าเขามาก) และเรื่องอายุ (เธอแก่กว่าเขา 6 ปี) จากนั้น
ไม่กี่เดือนต่อมาพระอนุชาของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ก็กลายเป็นม่าย พระองค์
จึงแนะนำให้ลา กรองด์ มาดมัวแซล มาแทนที่ตำแหน่งนั้น หรือก็คือมาแต่งงาน

กับพระอนุชาของพระองค์นั่นเอง อาน มารี รู้สึกกังเกียจ เพราะพระอนุชาอยากได้ทรัพย์สินของเธออย่างชัดเจน เธอจึงถามความคิดเห็นของโลเซิง เขาตอบว่า ในฐานะข้ารับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระราชาก็ต้องทำตามความประสงค์ของพระองค์ คำตอบของเขาทำให้เธอไม่พอใจและสถานการณ์ก็แย่ลง เขาเลิกมาพบเธอ ราวกับการคบหากันกลายเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมอีกต่อไป นี่คือฟางเส้นสุดท้าย ลา กรองด์ มาดมัวแซล บอกพระราชาวาเธอจะไม่แต่งงานกับพระอนุชาของพระองค์ และนั่นก็เป็นคำขาด

จากนั้นอาน มารี ก็นัดเจอโลเซิง และบอกเขาว่าเธอจะเขียนชื่อชายที่เธออยากแต่งงานด้วยมาตลอดลงบนกระดาดแผ่นหนึ่ง เขาจะต้องเอากะดาดแผ่นนั้นไปไว้ใต้หมอนแล้วอ่านมันในตอนเช้าวันรุ่งขึ้น เมื่อเขาทำตามก็เจอข้อความว่า “เซ วู” หรือ “คนนั้นคือเจ้า” เมื่อเขาได้เจอลา กรองด์ มาดมัวแซล ในคำคืนถัดมา โลเซิงก็บอกว่าเธอต้องล้อเล่นแน่นอน เธอจะทำให้เขากลายเป็นตัวตลกในราชสำนัก เธอยืนยันว่าเธอจริงจัง เขาดูตกตะลึงและประหลาดใจ แต่ไม่ได้ประหลาดใจเท่าคนที่เหลือในราชสำนักหลังจากนั้นไม่กี่สัปดาห์ เมื่อมีการประกาศหมั้นหมายระหว่างดอนฆวนผู้ต่ำต้อยกับสุภาพสตรีผู้มีศักดิ์ฐานะสูงเป็นอันดับสองของฝรั่งเศส อีกทั้งยังเป็นสตรีผู้ขึ้นชื่อเรื่องคุณธรรมความดีและความสามารถในการปกป้องมันด้วย

การตีความ ดยุกแห่งโลเซิงคือหนึ่งในนักล่อลวงผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ การล่อลวงลา กรองด์ มาดมัวแซล อย่างเชื่องช้าและมั่นคงของเขาคือผลงานชิ้นเอก วิธีการก็แสนง่าย นั่นคือวิธีอ้อมค้อม เขารู้สึกได้ว่าเธอสนใจในตัวเขา ตั้งแต่สนทนากันครั้งแรก จากนั้นก็ตัดสินใจล่อหลอกเธอด้วยมิตรภาพก่อน เขากลายเป็นเพื่อนผู้ทุ่มเททำเพื่อเธอมากที่สุด ตอนแรกมันก็ดูมีเสน่ห์ดี มีผู้ชายคนหนึ่งใช้เวลามาพูดคุยกับเธอเรื่องบทกวี ประวัติศาสตร์ และสงคราม ซึ่งล้วนเป็นหัวข้อที่เธอชอบ เธอค่อยๆ ไขว่คว้าเข้ามาเรื่อยๆ จากนั้นความรู้สึกของเธอก็เปลี่ยนไปโดยแทบไม่รู้ตัว มันจะเป็นไปได้อย่างไรที่เสือผู้หญิงอยากได้เพียงมิตรภาพ เขาไม่สนใจเธอในฐานะผู้หญิงคนหนึ่งเลยหรือ ความคิดเช่นนี้ทำให้เธอรู้ตัวว่าตกหลุมรักเขาเข้าแล้ว นี่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เธอปฏิเสธการจับคู่กับพระอนุชาของพระราชานี้ เป็นการตัดสินใจที่โลเซิงเป็นผู้กระตุ้นให้เกิดขึ้นอย่างชาญฉลาดและอ้อมค้อมตอนที่เขานายหน้าหายตาไปจากเธอ เขาจะอยากได้เงินทอง หรือตำแหน่ง หรือเชือกข้อใดอย่างไรในเมื่อเขาไม่เคยแสดงออกใน

อ่อนนุ่ม นับเป็นภาพอันงดงามยิ่ง หนังสือของพระองค์เป็นสีขาวเหมือนหิมะไร้ราศี เป็นหิมะที่ยังมิได้ละลาย เพราะสายลมที่หอบพัดมาจากทางใต้ กลิ่นเนื้อที่คอโคดเด่น และหนังห้อยเป็นชั้นลึกอยู่ที่สีข้าง เขาเล็กก็จริงแต่คงงามมากจนแทบสาบานได้ว่าเป็นผลงานของศิลปิน มีนาแว็บและเปล่งประกายยิ่งกว่าอัญมณีใดๆ ไม่มีความคร่ำครึในการเคลื่อนไหวของศีรษะหรือในดวงตา ดูสงบนิ่งเป็นอย่างยิ่ง • ธิดาแห่งอะจินอร์ [ยูโรปา] เปี่ยมล้นด้วยความชื่นชมในวีรอันงดงามและเป็นผู้มีตรึงเพียงนี้ แต่ถึงมันดูอ่อนโยนเพียงใด นางก็ยังกลัวที่จะแตะต้องมันในตอนแรก จากนั้นนางก็เข้าไปใกล้ขึ้นและยื่นดอกไม้ไปยังริมฝีปากวาววับของมัน นักรักพอใจและยอมจุมพิตมือของนางเพื่อเผ่ารอความสุขที่ไม่ฝัน พระองค์แทบทนรอไม่ไหวแล้ว ต้องหักห้ามใจตัวเองด้วยความลำบากยากยิ่ง • ตอนนี้พระองค์เล่นสนุกอยู่บนหญ้าเขียว เดี่ยวกันนอนลงบนทรายเหลืองด้วยร่างที่ขาวราวหิมะนั้น เจ้าหญิงค่อยๆ คลายความกลัว มือที่ไร้เดียงสายื่นออกไปลูบอคว่ำเมื่ออีกฝ่ายเสนอตัวให้ จากนั้นก็ห้อยพวงดอกไม้สดที่เธอขอไว้ สุดท้ายเจ้าหญิงก็กลัซิ่นซี่หลังว้าวโดยไม่รู้เลยว่าตัวเองกำลังอยู่บนหลังใคร จากนั้นเทพเจ้าก็เริ่มออกห่างจากชายฝั่งอย่างเป็นขั้นเป็นตอน เริ่มต้นด้วย

การยื่นกีบเท้าซึ่งเป็น
ส่วนหนึ่งของร่างปลอมนี้
เหยียบเกลียวคลื่นขยน้ำ
จากนั้นก็เลื่อนออกไป
ในทะเลมากขึ้นเรื่อยๆ
จนกระทั่งพาของรางวัล
จากไปเหนือผืนน้ำกว้างใหญ่
กลางมหาสมุทร

—โอวิด, *Metamorphoses*,
แปลโดยแมรี เอ็ม. อินเนส

การคิดไตร่ตรองเหล่านั้น
พาเราไปสู่ความเข้าใจว่า
ในเมื่อการพยายามล่อลวง
ขึ้นอยู่กับฝ่ายชายที่จะ
ก้าวออกไปก่อน การล่อลวง
จึงเป็นแค่การละครระยะห่าง
สำหรับนักล่อลวง ซึ่งในกรณี
นี้ก็คือระยะห่างระหว่างเพศ
ดังนั้นหากต้องการจะทำ
เรื่องนี้ให้สำเร็จก็จำเป็นต้อง
ทำตัวเองให้มีความเป็นหญิง
หรืออย่างน้อยก็ทำให้ตัวเอง
เหมือนเป้าหมายแห่งการ
ล่อลวง... ดังที่จอห์น โรเจอร์
เขียนไว้ว่า “หากมีการ
ล่อลวง ผู้ล่อลวงก็คือ
คนที่ถูกทำให้หลงทางก่อน
ในแง่ที่ว่าเขายอมสละเพศ
ของตัวเอง... การล่อลวงมี
เป้าหมายคือความพึงพอใจ
ทางเพศอย่างไม่ต้องสงสัย
แต่มันจะไปถึงจุดนั้นได้ด้วย
การสร้างสิ่งที่เหมือนกับ
โกโมราห์ขึ้นมาก่อน
ผู้ล่อลวงจึงแทบไม่ต่างจาก
ผู้หญิงที่รักเพศเดียวกัน”

—เฟรเดริก ม็องนีรอง,
*Séduire: L'imaginaire de la
Séduction de Don Giovanni*
à Mick Jagger

แน่นอนเลย ไม่เลย ความฉลาดในการล่อลวงของโลเซ็งคือเขาทำให้ลา กรองด์
มาดมัวแหลล เชื่อว่าตัวเองเป็นฝ่ายรุกเขาก่อน

เมื่อคุณเลือกเหยื่อที่เหมาะสมได้แล้ว ก็ต้องดึงดูดความสนใจของเขา
หรือเธอแล้วกระตุ้นความปรารถนา การจะเปลี่ยนจากเพื่อนเป็นคนรักอาจ
ประสบความสำเร็จได้โดยที่อีกฝ่ายไม่รู้ตัว ประการแรกเพราะบทสนทนาอย่าง
เป็นมิตรจะทำให้คุณได้ข้อมูลล้ำค่าเกี่ยวกับนิสัยใจคอของเหยื่อ รวมถึงรสนิยม
จุดอ่อน และความปรารถนาวัยเด็กที่ครอบงำพฤติกรรมวัยผู้ใหญ่ (อย่างโลเซ็ง
ที่ปรับตัวให้เข้ากับรสนิยมของอาแน มารี ได้อย่างฉลาดหลังจากศึกษาเธออย่าง
ใกล้ชิดแล้ว) ประการที่สองคือการอยู่กับเป้าหมายทำให้อีกฝ่ายผ่อนคลายเมื่อ
ใกล้ชิดคิดคุณ เมื่อพวกเขาเชื่อว่าคุณสนใจแค่ความคิดของพวกเขาและแค่อยาก
พูดคุยด้วย พวกเขา ก็จะลดกำแพง สลายความกดดันที่เคยมีระหว่างเพศ ตอนนี
พวกเขาว่อนไหวเพราะมิตรภาพกับคุณได้เปิดประตูของคำสู่ร่างกายและจิตใจ
ของพวกเขาแล้ว เมื่อถึงจุดนี้ความเห็นล่อยๆ หรือการแตะเนื้อต้องตัวกันเล็กน้อย
ก็อาจจุดประกายความคิดที่เปลี่ยนไป ซึ่งก็จะเล่นงานเหยื่อโดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว
มันทำให้พวกเขาคิดว่าอาจมีอย่างอื่นในความสัมพันธ์นี้ เมื่อความรู้สึกนี้โดน
ปลุกขึ้นมาแล้วก็จะทำให้พวกเขาสงสัยว่าทำไมคุณไม่รุกเสียที จากนั้นก็เลย
กลายเป็นฝ่ายรุกเสียเอง พวกเขาสนุกกับภาพลวงตาที่ว่าตัวเองเป็นผู้คุมเกม
ไม่มีอะไรทรงประสิทธิภาพในการล่อลวงมากไปกว่าการทำให้เหยื่อคิดว่าตัวเอง
เป็นผู้ล่าแล้ว

ผมไม่เข้าหาเธอ ผมแค่เฉียดเข้าไปใกล้ให้เธอเห็นหน้า... นี่คือสายใย
แรกที่จะถักทอเพื่อห่อหุ้มตัวเธอไว้

—เซอร์เอน เคียร์เกออร์

กุญแจสู่การล่อลวง (Keys to Seduction)

สิ่งที่คุณต้องมีในฐานะนักล่อลวงคือความสามารถในการทำให้นคนคลื่อนไหวไป
ในทิศทางที่คุณต้องการ แต่เกมนี้อันตราย ทันทีที่พวกเขาสงสัยว่ากำลังโดน
อิทธิพลของคุณครอบงำก็จะโกรธเคืองมาก มนุษย์เราคือสิ่งมีชีวิตที่ทนไม่ได้